

skutečně příslušníkem města T., jest zcela nerozhodno, jaké jest ve věci té stanovisko jiné obce a že by ani z případné skutečnosti, že st-l snad vůbec nikde nemá domovského práva, neplynulo, že jest příslušníkem města T.

Závěrečnými námitkami brojí stížnost proti prejudiciálnímu úsudku žal. úřadu, že st-l není čl. státním občanem. Namítá tu, že st-l se stal čl. státním občanem, poněvadž je členem slovenské rodiny, a Slov. bylo odloučeno od Maďarska proto, aby bylo domovem Slováků, dále že složil při převratě slib věrnosti a byl pensionován. Ač jako Slovák s právem právem nemusil optovati, přece tak učinil. K těmto námitkám jest jen tolik podotknouti, že právní řád čl. nezná nabytí státního občanství na základě skutečností, jichž se st-l dovolává. Pokud pak st-l poukazuje na to, že pro čl. státní občanství optoval, má na mysli, že podal žádost za přiznání státního občanství podle § 9 úst. zák. č. 236/20, bylo již v nař. rozhodnutí řečeno, že žádost ta byla podána opožděně a proto byla odmítnuta. Že by opak byl pravda nebo že by oné st-lově žádosti bylo vyhověno, stížnost netvrdí. Ale pak nezvrací úsudku žal. úřadu, že se st-l čl. státním občanem nestal.

Č. 10.332.

Církevní věci. — Řízení správní (Slovensko):
Z rozhodnutí okr. úřadu, povolujícího exekuční vymáhání církevní daně, není za platnosti vl. nař. č. 8/1928 Sb. přípustno odvolání na zem. úřad.

(Nález ze dne 8. února 1933 č. 14.908/32.)

Prejudikatura: Boh. A 10.060 a 10.088/32.

Věc: Marie Č. a spol. v Ch. proti zemskému úřadu v Bratislavě o církevní daň školskou.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okresní úřad v Košicích výměrem z 20. února 1929 na základě §§ 11, 45 zák. čl. XXXVIII:1868, §§ 1 a 6 zák. čl. XXVIII:1876 a vl. nař. č. 96/28 Sb. k žádosti ev. a v. stolice školské v Ch. z 1. prosince 1928 vyslovil ve prospěch vydržovatele ev. a v. školy ludové v Ch. právní nárok na církevní daň školskou za roky 1919—1928 na vrub rodičů (poručníků) těch školou povinných dítek, jež nejsou ev. a v. náboženství a chodily do ev. a v. školy ludové v Ch. v školních rocích 1919 až 1928, a to na podkladě pravoplatného výkazu nedoplatků.

Z tohoto výměru, jenž svědčil st-lům, se tito odvolali. Zemský úřad v Bratislavě nař. výnosem potvrdil napadený výměr okresního úřadu v Košicích, »jímž bylo proti jmenovaným nařízeno exekuční vymáhání církevní daně školské«, a to z důvodů ve výměru uvedených, a odvolání zamítl.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — — —

Zkoumaje z úřední povinnosti, zdali nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k jeho vydání kompetentním, dospěl nss k názoru, že se žal. úřadu této zákonné kompetence nedostávalo.

10. Otázku kompetence žal. úřadu slušelo posuzovati podle skutečného obsahu jeho výroku, t. j. podle jakosti sporu, který tento úřad podle svého zřejmého úmyslu řešil a řešiti chtěl. Po této stránce pak žal. úřad výslovně ve svém výroku prohlásil, že rozhoduje o odvolání z výměru okresního úřadu v Košicích, kterýmžto výměrem bylo proti st-lům »nařizeno exekuční vymáhání církevní daně školské«. V této relaci nezáleží na tom, zdali vzhledem k obsahu rozhodnutí okresního úřadu jakožto instance první měl snad po právu žal. úřad odvolací spor spíše posuzovati se zřetelem k otázce, je-li či není-li dán právní důvod (titul) pro řečené exekuční vymáhání.

11. Musil-li však nss takto vycházeti z toho, že se žal. úřad pustil do věcného rozhodování o odvolání vzneseném k němu z rozhodnutí okresního úřadu ve věci nařízení exekučního vymáhání (povolení uhrazovací exekuce) za pohledávku ev. a. v. stolice školské v Ch. na církevní dani školské, příslušelo nss-u přihlédnouti k § 126 vl. nař. č. 8/28, podle něhož výrok exekučního úřadu (konkrétně výměr okresního úřadu), jímž se nařizuje exekuční vymáhání (uhrazovací exekuce) nějaké vykonatelné pohledávky, nepodléhá odvolání na zemský úřad, jak již nss blíže odůvodnil v nál. Boh. A 10.060/32 a 10.088/32.

Podle uvedeného si tudíž žal. zemský úřad osobil kompetenci, jež mu podle zákona nepřísluší, i slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.335.

Bytová péče. — Vyvlastnění. — Řízení správní:
I. * Strana nemá právního nároku na to, aby bylo jejímu návrhu na přibrání druhého znalce vyhověno již proto, že správnost dobrozdání úředního znalce popřela a předložila osvědčení odborného úřadu, odporující podanému dobrozdání. — II. Může úřad nabídku náhradního pozemku učiněnou expropriátem v řízení o vyvlastnění podle zák. č. 44/27 Sb. o stav. ruchu zamítnouti z důvodu, že expropriát neprokázal vlastnictví k pozemku tomu?

(Nález ze dne 8. února 1933 č. 16.677/32.)

V ě c: Hugo a Jiří D. ve V. (adv. Dr. Osvald Schwarz z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o vyvlastnění pozemku podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dne 9. února 1928 došla k okresnímu úřadu v Galantě žádost Štefana P. a dalších 8 obyvatelů obce S., aby pro ně podle zák. č. 44/27 z pozemkových parcel č. . . ., náležející obci S., a č. . . ., náležejících dědicům po Mauru D. v S., bylo každému z nich na stavbu obytných domků s malými provozovnami resp. hospodářských budov vyvlastněno přibližně po 400 m² (v žádosti jsou jednotlivé výměry přesně uvedeny) a mimo to ke zřízení potřebné společné cesty projektované v šíři 4 m, ještě dalších 891 m².